

07.12.2022

POL-2022-149144

Poliisin lausunto liittyen Digitalisaation edistämisen ohjelman lainsäädäntötyöryhmän loppuraporttiin

Poliisi kiittää mahdollisuudesta lausua Digitalisaation edistämisen ohjelman lainsäädäntötyöryhmän raportista ja esittää tässä dokumentissa Poliisihallituksen ja KRP:n näkemykset.

1 Onko muistiossa tunnistettu digitalisaation edistämisen kannalta keskeiset teemat lainsäädännön näkökulmasta?

Digitalisaation edistämisen ohjelman lainsäädännön soveltamisen ja edistämisen työryhmän laatimassa loppuraportissa on kattavasti otettu huomioon lainvalmistelun kehittämisen haasteet julkisen hallinnon organisaatioiden sähköisen asiointin edistämisessä.

Lausuntopyynnössä kerrotun mukaisesti näiden ehdotusten on tarkoitus toimia keskustelunavaajana, joten vaikutuksien ja mahdollisuuksien pohdinta on jätetty laajuudeltaan enemmän yleisemmälle tasolle kuin lainvalmistelussa.

Digitalisaation riittävä huomiointi etenkin uuden lainsäädännön valmistelussa edellyttää vaikutusten arviointia monelta kannalta. Lainsäädännön vaikeaselkoisuus ja hajaantuneisuus eri lakeihin saattaa osittain estää tehokkaan digitalisaation toteutumista, vaikka tarkoitus olisi yhtenäistää ja mahdollistaa yhtenäisempää hallintoa.

Toimenpiteiden tavoitteiden mukaisen, tehokkaan ja yhtenäisen digitaalisen julkisen hallinnon varmistaminen edellyttää myös voimassa olevan lainsäädännön yhteensovittamista.

Lainsäädännön tulisi olla myös kaikkia viranomaisia yhtenäisesti koskevaa. Erityslainsäädännöistä tulisi poistaa eri tahojen "omat säännöt", joita tällä hetkellä löytyy useammastakin paikasta. Poikkeuksia siis tulisi välttää viimeiseen asti ja koko julkisen hallinnon tulisi toimia samojen sääntöjen mukaisesti.

Lainsäädäntöä tulisi arvioida myös nykyistä laajemmasta sähköisten asiointimahdollisuuksien velvoittavuuden näkökulmasta. Vaatimus sähköisten

palveluiden käyttämisestä (pl. tietyt erikoisryhmät) lisäisi kansalaisten ymmärrystä digitaalisuudesta ja toisaalta myös digitaaliseen maailmaan liittyvistä riskeistä ja uhkista.

2 Onko jokin teema jäänyt tunnistamatta?

Loppuraportissa on pääosin tunnistettu lainsäädännön näkökulmasta suurin osa keskeisistä teemoista. Valtionhallinnon **kokonaisarkkitehtuurin** (yhteentoimivuuden) **vaikutukset** lainsäädännön kehittämiseen olisi hyvä ottaa mukaan arvioinnissa vielä laajemmin huomioitavaksi.

Raportissa viitataan suoraan valtionhallinnon kokonaisarkkitehtuuriin nykytilan kuvaukseen (loppuraportin kohta 4.5.2), jossa kerrotaan tiedonhallintalain tarkoituksesta, tiedonhallintamenettelystä ja eri viranomaisten toimesta yhteisesti hyödynnettävistä tietovarannoista. **Kokonaisarkkitehtuurin valmiusasteeseen** olisikin tärkeää kiinnittää tarkemmin huomiota digitalisaation edistämisen kannalta.

3 a. Työryhmän näkemykset lainvalmistelun kehittämistarpeista (luku 2. alalukuineen)

Lainsäädännön muutostarpeiden arvioinnin kannalta loppuraportissa on tuotu esille viitteet yhteentoimivuuden osalta. Kokonaisarkkitehtuuriin viitataan raportissa muun muassa yleislainsäädännön ja erityislainsäädännön ristiriitaisuuksiin ja tulkinnallisiin epäselvyyksiin liittyvissä pohdintoissa.

Säädösten yhteentoimivuus on osa valtionhallinnon kokonaisarkkitehtuurin suurempaa kuvaa. Loppuraporttia tarkastellessa julkisen hallinnon yhteentoimivuuden tärkeys nousee esiin merkittävänä tekijänä myös tältä kannalta, edistettäessä digitaalisen julkisen hallinnon palveluiden kehittämistä.

Käsitteiden moniulotteisuudesta aiheutuu lainsäädännön valmistelulle erilaisia lisähaasteita ennen valtionhallinnon kokonaisarkkitehtuurin valmistamista riittävälle tasolle. Toimiva ja valmis kokonaisarkkitehtuuri tuo tukea ja odotettua yhteentoimivuutta käsitteiden ja tietojen uudelleen käyttämiseen myös lainsäädännön uudistamisessa.

Valtionhallinnon kokonaisarkkitehtuurityön valmiusasteen tulee olla sellainen, että se paitsi mahdollistaa yhteentoimivuuden, se myös edellyttää, että lainsäädäntö ja viranomaisten tiedonhallinta on järjestetty automaattisen käsittelyn osalta yhteentoimivaksi.

Lainsäädännön vaikeaselkoisuus ja hajaantuneisuus eri lakeihin voi myös osittain estää tehokkaan digitalisaation toteutumista, vaikka tarkoitus olisi yhtenäistää ja mahdollistaa yhtenäisempää hallintoa. Näin ollen valtionhallinnon kokonaisarkkitehtuurityö ja sen valmiusaste ovat myös lainsäädännön näkökulmasta yksi keskeisiä teemoja digitalisaation edistämisen kannalta.

Uuden lainsäädännön valmistelussa tulisi varmistaa, että digitalisaatio huomioidaan riittävällä tavalla niin, että lainsäädäntö mahdollistaa digitalisaa-

tion. Uuden sääntelyn toimeenpanon vaikutukset tuleekin arvioida viranomaisten osalta esimerkiksi tietosuojan ja tiedon uudelleenkäytön näkökulmasta.

Loppuraportissa tuodaan esiin työryhmän näkemyksenä, että uuden lainsäädännön valmistelutoimenpiteiden tavoitteena on varmistaa tehokas ja yhtenäinen digitaalinen julkinen hallinto. Esille nostetuissa havainnoissa nousee keskeisenä esiin tarve lainsäädännön selkeydelle ja kansalaisten sekä yritysten mahdollisuudelle viestiä digitaalisesti. Tämä edellyttää, että käytettävissä on sähköinen tunnistautuminen, eli digitaalinen henkilöllisyys(todistus) ja mahdollisuus viestiä digitaalisesti turvallisella tavalla.

Varmennettua viestintää edistäisi osaltaan myös jokaisen kansalaisen käyttöön tuleva kansalaisen sähköpostitili. Tiliä käytettäisiin yhdessä digitaalisen henkilöllisyystodistuksen kanssa tunnistautuen ja monitasoisen varmennuksen suojaamana (MFA, multifactor authentication).

Digitaalinen henkilöllisyys ja edellä mainittu sähköisen viestinnän lainsäädännöllinen mahdollistaminen edistäisi myös kansalaisten ja yritysten mahdollisuutta asioida turvallisesti julkisen hallinnon kanssa. Viranomaisten tiedoksiannot, määräaikoihin sidotut veloitteet ja niiden sitominen lainsäädännöllisesti vahvistettavaan digitaalisen henkilöllisyyden osoittamiseen voisi vähentää huomattavasti perinteisen asioinnin aiheuttamaa työtä.

Työryhmän huomioimissa asioissa nostetaan aiheellisesti esiin, että digitalisointi edellyttää tietoturvan korkeaa priorisointia ja turvallisen tiedonkäsittelyn varmistamista viranomaisten toimesta. Tämän ohella tietosuojalainsäädännön puitteissa julkisista rekistereistä saatujen tietojen avulla voitaisiin tarjota kansalaisille sujuvaa ja tehokasta asioiden käsittelyä.

Viranomaisten kesken on tällä hetkellä lainsäädännöllisesti haasteellista käyttää käsitteitä ja tietoja uudelleen. Yhtenäisten käsitteiden käyttäminen voisi luoda pohjan tietojen uudelleenkäytölle viranomaisissa. Yhteentoimivuuden mahdollistaminen edellyttäisi myös lainsäädännön kokonaisvaltaista tarkastelua valtionhallinnon kokonaisarkkitehtuurissa.

Loppuraportin viittaukset Suomen digitaalisen kompassin valmistelutyöhön avaavat osaltaan digitaalisten julkisten palveluiden kehittämisen strategisia tavoitteita ja avaintuloksia vuodelle 2030. Näissä digitaalisia julkisia palveluita koskevilla tavoitteilla tuodaan esille muun muassa yhtenä avaintuloksena se, että julkisen hallinnon tietovarantojen sääntelystä olisi purettu ja tunnistettu tarpeettomat esteet tietojen hyödyntämiseltä ja jakamiselta.

Lainsäädännöllisen uudistamisen tarpeet huomioiden tämä on yksi edellytys sille, että merkittävä osa julkisista palveluista saadaan digitalisoitua tai automatisoitua ihmiskeskeisesti. Digitaalisten julkisten palvelujen ihmiskeskeiseen ja kokonaisturvallisuuden mallin mukaiseen sujuvoittamiseen liittyy muun muassa mahdollisuus käsitellä viranomaisten kesken toisen viranomaisen saamia tietoja. Tämän ohella myös mahdollisuus automaattiseen tietojen käsittelyyn, tietojen kerääminen viranomaisten kesken ja samojen

tietojen kansalaiselta uudelleen pyytämisen väheneminen edellyttävät entistä moniulotteisempia muutoksia lainsäädäntöön. Viittaus lainsäädännön muotoiluun siten, että se "mahdollistaa digitaalisten ratkaisujen tehokkaan käytön valvontatarkoituksiin, esimerkiksi mahdollistamalla julkisten rekistereiden avulla asian käsittelyyn toimitetun tiedon oikeellisuuden valvonnan" on selvästi yksi tietosuojalainsäädännön ja erityislakien kehittämisessä huomioitavista asioista, jotka edellyttävät toimiakseen laajempia toimenpiteitä.

Tietojen käsittelyn osalta yleislakien, tietosuojalainsäädännön ja muiden erityislakien uudistamisessa tuleekin ottaa huomioon kansalaisten ja yritysten oikeudet, jotta tuetaan samalla valtionhallinnon digitalisaatiota.

3 b. Työryhmän näkemykset nyky-lainsäädännön soveltamisen tukemisesta (luku 3. alalukuineen)

Raportin pohjalta nousee esille, että tietojen uudelleen käyttämiselle ja niiden keräämiselle digitalisaation edistämisen kannalta on olennaista ja johdonmukaista jo aikaisessa vaiheessa lainsäädäntöä muokattaessa osoittaa perusteet, joiden nojalla kansalaisten tietoja kerätään eri palvelujen yhtenäistämiseksi. Eri rekisteritietojen käytön kannalta merkityksellistä on, että normit ohjaavat viranomaisten tiedonkeruuta entistä läpinäkyvämpään suuntaan, jolloin tietoja voidaan aidosti käyttää kansalaisten palvelujen kehittämisessä digitaalisiksi.

Pohdittaessa raportin pohjalta tietojen vaihdon tuomia oikeusperustan haasteita, nousee keskiöön tietoturvan ja tietosuojan merkitys kansalaisten kannalta. Tämä on erityisen tärkeää esimerkiksi arkaluontoisten tietojen, terveystietojen, alaikäisten tietojen jne. käsittelyn osalta, jotta kaikille voitaisiin tuottaa yhdenvertaisempia digitaalisia palveluja. Suostumus ei lähtökohtaisesti voi toimia oikeusperusteena, koska lainsäädännössä on säädetty henkilötietojen käsittelystä eri viranomaisten toimivaltanormeissa. Toimivaltanormit voivat rajoittaa tai estää tällaisten tietojen käyttöä, vaikka kyseiset tiedot tulisivatkin esille olennaisina palvelun tarjoamisen kannalta.

Lainsäädännön uudistamisen ja tietojen vaihdon mahdollistamisen kautta palvelujen tarjoaminen voisi edellyttää, että eturistiriitojen välttämiseksi myös tietojen luovuttamisen käytäntöjä uudistettaisiin. Laillinen valtuutus digitaalisten tietojen käytölle valvontatarkoituksiin tulee olla yksiselitteistä, noudattaen kansalaisten perusoikeuksia.

Rikosasioiden yleisen hoitamisen ja esimerkkinä loppuraportissa esiin nostettujen petosrikosten ennaltaehkäisemisen kannalta on myös olennaista, että tietojen väärinkäytön mahdollisuuksien ehkäisemiseksi henkilöllisyyden varmentaminen toteutetaan yhdenvertaisesti ja jokaiselle luodaan digitaalinen henkilöllisyys, jolla henkilökohtainen palveluiden käyttö voidaan kiistattomasti todentaa.

Lainsäädännön haasteet tulee kaikilta osin ratkaista, jotta voidaan edistää kokonaisvaltaista digitaalista palvelua. Uuden lainsäädännön valmisteluissa tulee huomioida samalla vanhojen normien purkamisen ja laajan käytännön toimijoiden joukon mukaan ottaminen valmisteluun.

EU-lainsäädännön osalta kansallisessa lainsäädännössä toteutettavan tiukemman ja rajoittavamman normien säätämisen sijasta tulisi noudattaa selkeämpää ja yhteneväisempää linjaa. Tämä voisi mahdollistaa ihmiskeskeisemmät ja mahdollistavammat säädökset, jolloin viranomaisten toiminta olisi yhteneväisempää EU-tasollakin.

3.2 Tulisi varmistaa, että soveltajia tuetaan tietosuojalainsäädännön soveltamisessa riittävällä tavalla

Työryhmä on tarkastellut nykytilan kuvauksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, eli yleistä tietosuoja-asetusta, joka on henkilötietojen suojaava yleissäädos. Lisäksi tarkasteltiin Tietosuoja-asetusta täydentävää ja täsmentävää kansallista tietosuojalakia (1050/2018).

Henkilötietojen käsittelyä koskevaa erityislainsäädäntöä olisi työryhmän huomion mukaan lisäksi perustuslain tarkistetun tulkintakäytännön mukaisesti rajattava siihen, mikä on välttämätöntä henkilötietojen suojan kannalta (PeVL 14/2018 vp, s. 3–5). Henkilötietojen käsittelyä koskevaa erityislainsäädäntöä sisältyy runsaasti voimassa olevaan lainsäädäntöön. Henkilötietojen käsittelyyn sovellettavista laeista nostettiin työryhmän toimesta esille lisäksi esimerkiksi viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua laki (julkisuuslaki, 621/1999) sekä arkistolaki (831/1994).

Työryhmän mukaan yksi henkilötietojen käsittelyn mahdollistava oikeusperuste voi tietosuoja-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti olla se, että rekisteröity antaa suostumuksensa henkilötietojensa käsittelyyn yhtä tai useampaa erityistä tarkoitusta varten.

Huomionarvoista on, että työryhmä ei tarkastellut rikosasioita koskevaa erillistä tietosuojan yleislakia, jonka tarkasteluun olisi erityislakien ohella selkeästi tarvetta. Yleisen tietosuoja-asetuksen soveltamisalalla henkilötietojen käsittelyä koskevaa kansallista lainsäädäntöä sen sijaan tarkasteltiin kattavasti.

Sisäisen turvallisuuden toimialan kannalta rikosasioiden tietosuojalain lisäksi tulisi tarkastella kattavasti toimialan toimintaan vaikuttavia muitakin lakeja ennen digitaalisen julkisen hallinnon täyttä toimeenpanoa. Esimerkiksi Laki henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa (10.5.2019/616) säätämällä poliisin tehtävien suorittamiseksi tarpeellisten henkilötietojen käsittelyä koskeva lainsäädäntö on saatettu osaltaan vastaamaan Euroopan unionin tietosuojalainsäädännön vaatimuksia. Laki huomioi poliisin toimintaympäristössä tapahtuneet muutokset ja niistä aiheutuneet tiedonkäsittelytarpeet, jotka koskevat erityisesti henkilötietojen käsittelyä rikosten ennalta estämiseksi. Vastaavaa lainsäädäntöä on olemassa muun muassa poliisin

kanssa PTR-viranomaisyhteistyössä toimivien Tullin ja Rajavartiolaitoksen osalta.

Tullin henkilötietojen käsittelyyn liittyvä erityislainsäädäntö, Laki henkilötietojen käsittelystä Tullissa (650/2019) sääntelee tietojen käsittelyä keskitetymin ja osin väljemmin kuin esimerkiksi poliisin vastaava lainsäädäntö. Keskusrikospoliisi kiinnittää huomiota siihen, että esimerkiksi rikostiedusteluun ja ennalta estävään toimintaan liittyvät toimivaltuudet eivät tällä hetkellä ole riittävästi määriteltyjä. Tämä luo haasteita erityisesti rikollisuuden riittävän tehokkaassa havainnoinnissa ja torjunnassa. Poliisin tiedonsaanti tulee turvata.

Poliisin toimivallasta hankkia ja luovuttaa henkilötietoja säädetään samoissa säädöksissä kuin poliisin muista toimivaltuuksista. Poliisin toimivaltuuksista hankkia tarvittavaa tietoa rikosten estämiseksi ja paljastamiseksi sekä vaaran torjumiseksi säädetään poliisilaissa (872/2011). Toimivaltuuksista hankkia tarvittavaa tietoa rikosten selvittämiseksi säädetään pakkokeinolaissa (806/2011) ja esitutkintalaissa (805/2011).

Poliisin toimivaltuuksia koskevaa sääntelyä sisältyy myös muuhun poliisin tehtäviä koskevaan erityislainsäädäntöön. Uuden lain mukaisesti poliisin henkilötietolaki (Laki henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa) on erityislaki, jota sovelletaan henkilötietojen käsittelyä koskevien yleislakien ohella henkilötietojen käsittelyyn poliisitoimessa.

Poliisin toimialalla monet käsittelytoimet perustuvat poliisilakiin (872/2011), esitutkintalakiin (2011/805), lakiin henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa (616/2019), passilakiin (671/2006), henkilökorttilakiin (663/2016) ja lakiin henkilötietojen käsittelystä maahanmuuttohallinnossa (615/2020).

Laissa säädetyn lisäksi poliisilla on oikeus (Laki henkilötietojen käsittelystä poliisitoimessa 16§ (10.5.2019/616)), ellei toisin säädetä, käyttää poliisin henkilökortin tietoja muuhun kuin niiden keräämis- ja tallettamistarkoitukseen, jos tiedot ovat tarpeen:

1. Valtion turvallisuuden varmistamiseksi;
2. Välittömän ja vakavan yleistä järjestystä uhkaavan vaaran torjumiseksi;
3. Sellaisen rikoksen ennalta ehkäisemiseksi tai selvittämiseksi, josta saattaa seurata vankeutta;
4. Henkilöllisyyden selvittämiseksi suoritettaessa sellaista poliisin yksittäistä tehtävää, joka välttämättä edellyttää henkilöllisyyden varmistamista.

Viranomaisten kesken uudelleen käytettävien tietojen osalta lainsäädäntö edellyttää luovuttamissääntelyn selkeyttämistä ja yksinkertaistamista, jotta tietojen uudelleen käyttäminen kansalaisten digitaalisten palvelujen kehittämisessä olisi riittävän joustavaa ja tehokasta.

Lisäksi poliisin tulisi kyetä käsittelemään henkilötietoja riittävän tehokkaasti ja nykyaikaisin menetelmin. Nykyisellään poliisin henkilötietolainsäädäntö ei kaikilta osiltaan vastaa toiminnan tarpeita (lakiin henkilötietojen käsittelyyn poliisitoimessa (616/2019). Esimerkiksi Laissa henkilötietojen käsittelystä Tullissa (650/2019) 14§ säädetään teknisessä valvonnassa saatujen henkilötietojen käsittelystä. Vastaava säädös puuttuu poliisin henkilötietolaista. Tämä vaikuttaa osaltaan poliisin kyvykkyyden ennalta estää, paljasta ja torjua rikoksia nykyaikaisin menetelmin.

3 c Työryhmän näkemykset nykylainsäädännön arviointitarpeista (luku 4. alalukuineen)

Työryhmän näkemykset tuovat esille melko kattavasti digitaalisen asioinnin edistämisen haasteet nykytilassa. Viranomaisten saamien tietojen uudelleen käytön kannalta digitaalisen henkilöllisyyden ja sähköisen asioinnin osalta korostuvat edelleen kansalaisten perusoikeuksien toteutumisen edellytykset ja viranomaisten toiminnan yhteentoimivuus.

Valtioneuvoston periaatepäätös tiedon hyödyntämiseksi ja avaamiseksi viittaa myös kokonaisarkkitehtuuriin: "Julkisin varoin tuotetun tiedon avaamisesta tulee osa normaalia lakisäateistä toimintaa. Julkisin varoin tuotetut tietoaineistot tulevat avatuksi, ja myös aiemmin perusteettomien esteiden vuoksi avaamatta jääneet tietoaineistot saadaan avattua, jolloin saatavilla olevan tiedon määrä kasvaa merkittävästi". Tämä tukee osaltaan työryhmän loppuraportin mukaista näkemystä lainsäädännön muutostarpeista viranomaisten tiedonsaantioikeuksia koskien.

Esille nostettujen lainsäädännöllisten uudistamistarpeiden ja sähköisen viranomaisasioinnin tarpeiden täyttäminen edellyttää, että tarvittaessa sekä yleislainsäädännöllä että erityislainsäädännöllä ohjattu viranomaistoiminta käytännössä samalla mahdollistaa nykyaikaisen digitaalisen palvelun. Tavoitteellisesti tämä vaikuttaa oikealta suunnalta, jotta viranomaisille saadaan lainsäädäntöön selkeät ja yhteentoimivat yhteistyöperusteet hoitaa digitaalisten palveluiden asioita ennakoiden, oikeusturvaa vaarantamatta.

4 Vapaa palaute

Työryhmä toi esille haasteena sen, että tietosuoja-asetuksen koettiin olevan esteenä palvelukehitykselle. Työryhmän tarkempi taustojen ja näkemysten avaaminen henkilötietojen käsittelystä viranomaistoiminnassa nähtiin aiheellisesti tarpeelliseksi.

Suomi on työryhmän loppuraportin mukaan tulkinnut tietosuoja-asetusta tiukemmin kuin moni muu maa. Tässä mielessä digitaalisen asioinnin mahdollistaminen edellyttää lainsäädännöllisen sääntelyn lisäksi selkeää ohjeistusta sille, miten henkilötietojen käsittelyyn liittyvää runsasta lainsäädäntöä tulisi tulkita digitaalisten ratkaisujen kehittämisen hankaluuksien

poistamiseksi. Erityislainsäädännön suhde tietosuojalainsäädäntöön tulee olla selkeä.

Erityislainsäädännön selkeyttämisen ohella tulisi huomioida myös kansalaisten perusoikeuksien mukaisten palvelujen kehittämisessä viranomaisten mahdollisuus hallinnoida omaa sähköistä tietovarantoansa. Poliisin osalta tämä koskee erityisesti rikostorjunta- ja rikostutkintaprosessia, joiden aikaista tietoa täytyy kyetä hallinnoimaan tehokkaasti, viranomaISRajat ylittäen. Kasvavat datamäärät ja niiden sisällössä tapahtuvat muutokset ja määräaikaispoistot nousevat tässä keskiöön.

Tietoja tulee voida tallettaa riittäväällä kapasiteetilla, jotta tietojen uudelleen käyttäminen ja ajantasaisuus turvataan myös digitaalisten palveluiden kannalta. Tietojärjestelmien väliseen integraatioon liittyen voimassaolo-, säilytys-, ja ohjaavien tietojen välittämiseen viranomaisten välillä tulee digitaalisessa kehittämisessä kiinnittää huomiota. Esimerkiksi tuomioistuinten lainvoimaiset tuomiotiedot tulisi automaattisesti saada poliisin tietojärjestelmiin, jotta tiedonhallintaa voidaan tehostaa.

Loppuraportin pohjalta nousee myös näkemys siitä, että erityislainsäädäntöä olisi hallinnonaloittain lainsäädännöllisesti kartoitettava ja selkeytettävä lainsäädännön yhdenmukaisuuden ja tulkinnan helpottamiseksi.

Lainsäädännön kehittäminen ja toimeenpano vaatisi panostuksia viranomaisten resursseihin. Lisäksi digitalisaation vahvempi edistäminen vaatisi, että sähköiseen asiointiin liittyvät veloitteet olisivat nykyistä laajempia.

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että lainsäädännön soveltamisen ja edistämisen työryhmän loppuraportti antaa hyvän pohjan lainsäädännön valmistelussa tehtävälle laajemmalle tarkastelulle ja digitalisaation edistämiseksi viranomaistoiminnassa.

Tietohallintopäällikkö

Heikki Makkula

Ylitarkastaja

Sanna Lassila

Asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu asianhallintajärjestelmässä. Poliisi 07.12.2022 klo 16:04. Allekirjoituksen oikeellisuuden voi todentaa kirjaa-
mosta.

Liitteet

Kirjoita tähän

Jakelu

Valtiovarainministeriö

Tiedoksi

Kirjoita tähän tai valitse Muut toiminnot - Jakelu, Tiedoksi, Läsnä